

[Boligministeren.]

samme, men at han i denne forbindelse ville spørge, hvorledes jeg agtede at administrere frigelserne i den kommende tid. Jeg tør gå ud fra, at det ærede medlem hermed tænker på tiden efter 15. november 1960. Jeg takker det ærede medlem for den tillids erklæring, men jeg har selv været så beskeden gennem den bekendtgørelse, jeg før nævnte, blot at tage hensyn til den allernærmeste fremtid.

Axel Kristensen: Det er sagt, at socialdemokratiet eller regeringen fører valgagitationen under mottoet: gør gode tider bedre. I en sådan udtalelse ligger der to ting. For det første ligger der det, at regeringspartierne i højere grad end andre skulle ønske at skabe gode forhold for befolkningen. Det kan ikke være rimeligt at føre valgagitation på det grundlag. Det ville da aldrig falde os ind at påstå, at noget parti skulle ønske at skabe dårlige vilkår. Jeg tror, at man godt kan begynde denne valgagitation med at erklære, at vi hver især ønsker at gøre det bedst mulige, og så kan vi diskutere, hvilke midler der fører til dette bedst mulige. Men i et sådant slagord for valget ligger desuden dette, at den politik, der har været ført, skulle vise, at regeringspartierne i særlig høj grad skulle være kvalificeret til det, fordi de havde skabt disse gode tider. Det er disse to påstande, der ligger i dette slagord. Om det sidste tror jeg ikke det bliver nemt at blive enig.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup har gjort mig den tjeneste at nævne en tale, jeg har holdt i Hillerød; jeg har også holdt den andre steder, og jeg agter at blive ved at holde den, for det, jeg siger i den, er helt rigtigt. Men man kan ikke bedømme en tale, der tager en times tid, efter et referat på én spalte; derfor skal jeg nu, da jeg har lejlighed til at få dokumenteret, hvad jeg siger, nævne det væsentlige i den; det skal ikke tage en time, det kan jeg love, det skal blot være det væsentlige.

Spørgsmålet bliver så, om de bedre tilstande, vi har i Danmark i dag — som er utvivlsomme, og ingen benægter, at mange mennesker i dag har bedre vilkår, end de havde for 3 år siden — skyldes regeringens politik eller ej.

Jeg må måske sige til den højtærede statsminister, at jeg tror, han har misforstået den fhv. statsminister, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, når han siger, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen skulle have anerkendt, at den situation, vi har nu, både skyldes forhold udefra og den af regeringen førte politik. Så vidt jeg forstod det ærede medlem hr. Erik Eriksen, sagde han, at selvfølgelig kunne man påvirke stillingen i landet ved indenrigspolitikken, lige så vel som den kunne påvirkes udefra; men det, det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde, var vel nok nærmest, at han mente, at regeringens politik havde påvirket den skadeligt. Jeg tror, at statsministeren har misforstået det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Vi er i alle tilfælde enige om, at det, der er kommet udefra — derved at det, vi køber, er blevet billigere i forhold til det, vi sælger, end det var før — har været en væsentlig medvirkende årsag, det anerkender både hr. Per Hækkerup og den højtærede statsminister — undskyld, det ærede medlem hr. Per Hækkerup.

Men dernæst er spørgsmålet: hvad andet af regeringens politik skulle have fremkaldt disse bedre tilstande? Det ærede medlem hr. Per Hækkerup anfører kriselovene af 1957. Det er det eneste, der er nævnt i denne sammenhæng. (*Afbrydelse af Per Hækkerup*). Jo, det er det eneste, der er nævnt, for det, at man laver ændringer i sociallovgivningen, kan jo ikke have påvirket erhvervspolitikken i gunstig retning, og det er den erhvervspolitiske situation, vi nu diskuterer, ikke, hvad man får i sygekassehjælp o. s. v., for det betaler man af de bedre tider. Derfor må jeg have lov at sige, at der herfra ikke er nævnt andre ting end kriselovene af 1957. (*Per Hækkerup: Finanspolitikken!*). Der blev her ikke nævnt andet, men jeg skal selvfølgelig også komme til finanspolitikken.

Må jeg så sige, at hvis vi her skulle analysere disse love, ville vi komme langt ud over den tid, jeg har til rådighed. Men det faktiske er, at i det første halvår efter, at disse kriselove var blevet gennemført, faldt beskæftigelsen og faldt produktionen i sammenligning med halvåret forud. Hvis man skal slutte noget af, hvad der faktisk skete, skulle de altså have